

Kokkedal Slot Historie

Navnet betyder kog eller sejltrede. Her lå vikingeskibene i læ på stranden nedenfor fæstningen. Herfra beherskedes sejlruterne til hovedstaden i Viborg mod syd, England mod vest, Norge gennem Bulbjerg Renden mod nord og Sverige med de danske øer mod øst. Kokkedals maskot - en sandstens figur med geddehoved og kvindekrop stammer fra hedensk tid.

Borganlægget består af dæmninger mod fjorden, der holder vandet i den gravede voldgrav og den anlagte høj med stejle skråninger, hvorfra forsvaret kunne beskyde fjenden. Anlægget er fra 1100-tallet samtidig med en række fæstningsanlæg anlagt af kong Valdemar d. Store. Et omkring 10 meter højt fæstningstårn, hvis krydshvælvende kælder endnu benyttes blev anlagt på borgens sydvestlige hjørne, mens de øvrige træbygninger er erstattet af senere stenhuse. Tårnkælderen er formentlig det ældste ikke kirkelige benyttede rum i Danmark. En løngang fører fra kælderen ud under voldgraven til den omkransende skov. Den oprindelige indgang til gulvet i det nye tårn fra 1596 var indtil 1990 muret til, men er nu åbnet som adgang til kælderen.

Grundstenen - en glat bautasten - blev oprindeligt brugt til fundament under midt søjlen. Under renovering i 1990 satte Gorm den på den nuværende plads i kælderen. I gården ses resterne af en brønd og tempelridder Peters ligsten.

Borgen består i dag af tre fløje. Tidligere lukkede en fjerde fløj gården mod fjorden. Bygningerne er opført i munkesten omkring 1540. Vestfløjen er ældst, en høj bygning i to stokværk med skydeskår og skoldehuller i det øverste stokværk. Hjørnerne er ikke 90 grader, hvilket tyder på at stenhuset efter vikingetiden har erstattet et langhus af træ. Kamgavlene er smukt udsmykket med dybe rundbuer i stil med middelalder klosterbyggeri.

Taget bæres af den oprindelige gotiske tagstol i egetræ, der er forstærket af en mast fra et sejlskib. Indtil tårnet i 1596 blev tilføjet, var der svalegange og udvendige trapper rundt i gården. Spor ses stadig i murværket. Nordfløjen har store gotiske rundbuede vinduer. Bemalede loftsbjælker og vægge stammer fra riddersalen, der oprindeligt lå i stuen mod nord.

Sydfløjen med porten er bygget ind mod den ældre vestfløj, og skjuler dets kældervindue. Porten er anbragt i et murfremspring, der viser, at hvælvingen tidligere er gået op igennem begge etager, hvor faldgitter og vindebroens spil var anbragt øverst i porten. I 1700 tallet forandrede Bräes rummene og vinduerne ved at fjerne 2. salen og løfte 1. salen til fem meter. Her findes stuklofter med navnetræk, hemmeligheder og løngange.

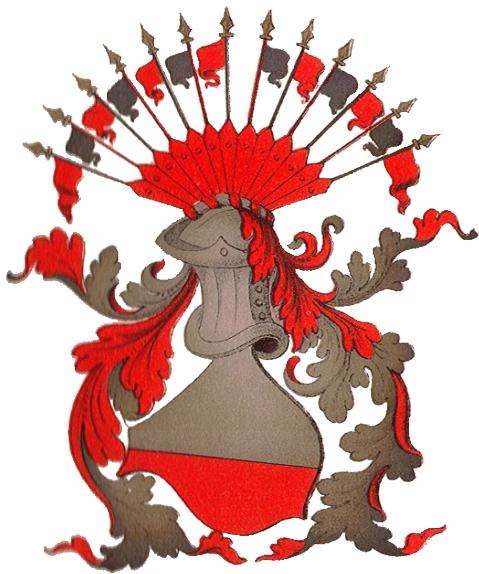

Kokkedal Slot drives som slotshotel sammen med Vraa Slot,
Store Restrup, Sophiendal, Hvedholm Slot og Sauntehus.
www.slotshotel.dk mail kokkedal@slotshotel.dk

Kokkedals først kendte ejer er lavadelsslægten **Stenbrikke**. Våbenskjoldet er korsdelt, hjelmtegnet har to vesselhorn hver besat med tre påfuglefljer. Slægtens ældste kendte mand, *Anders Aagesen*, var i 1327 vidne på Vendsyssels ting. I 1407 under dronning Margrethe den 1. tilskrives borgen Anders Albretsen, hvis søn, Godske Andersen, ejede gården i 1432, hvor han var forlover for kong Erik af Pommeren i våbenstilstanden med de sønderjyske hertuger.

Under vendelboernes Store Jyske Bondeoprør i 1441 mod kong Christoffer af Bayern, forenede bønderne sig med Thyboer og Morsinge i fægtningen ved Sundby i Hanherred. Sammen med andre herregårde blev Kokkedal

Højadelsslægten Banner knyttes mest til Kokkedal. Slægtens våbenskjold, det rød-hvide skjold med 13 bannere, blev tildelt af kong Knud den Store efter at slægtens stamfader, viking høvdingen **Sjællandsfar** i 1013 vendte slaget om England til sejr for danskerne.

Højadelsmanden **Anders Nielssøn Banner** fik Kokkedal af sin mor. Han var en fremtrædende herremand og ejede også gårdene Højriis på Mors og Asdal. Han sad i rigsrådet og genopførte Kokkedal omkring 1446. Vestfløjens kælder med tøndehvælv stammer herfra. Han førte i mange år strid med kongens lensmand Laurids (Las) Dan på Alsbjerggård, som dræbte hans plovkarl. Trætten fortsatte i hundrede år mellem de to herremænds efterkommere og var så alvorlig, at de to nabofamilier ikke kunne gå til samme gudstjenester. Han mente, at sandemændene var gået hans skel mod Børglum og Hundslund klostre for nær, da de opsatte skelpæle,. Han flyttede pælene og anlagde sag mod klostrene. Ved tinge, førte han 24 dannemænds stokkemandsvidner på, at ingen anden i 60 år havde gjort krav på jorden. Klostrene samlede den kastede handske op, og udvirkede et pavebrev, der under band påbød Banner at give jorden til kirken. Banner indankede sagen for kongen, der i 1468 i Kalundborg mæglede Banner fri fra bandet, indtil sagen var bedømt af dansk ret. Banner blev slået til ridder i 1452. Han var lensmand på Aalborghus, med i landstinget og regent i Jylland under kongens rejse til Norge i 1486. Sønnesønnen, magister Peder Eriksøn var kannik på Børglum kloster og udset til at blive bisp, selvom han havde fjorten uægte børn. Han overlod formodentlig administrationen af Kokkedal til sin bror Erik.

Erik Eriksøn Banner fik Kokkedal af sin bror. Han ejede også Asdal, Højriis, Løvenholm og Skovshoved. Som lensmand på Kalø havde han ansvaret for den fængslede Gustav Vasa, der var hans slægtning. Mod Vasas æresord lod han ham gå frit omkring ved fængslet, men Vasa flygtede forklædt som stuedriver via Lübeck til Sverige, blev konge og løsrev landet fra den Nordiske Union. Undvigelsen kostede Banner en bøde på 1.600 gylden kong Chr. 2. (Tyran).

Skønt krav om at blive holdt skadesløs har svenkerne endnu ikke betalt for løsrivelsen. Da bønderne blev utilfredse med kongen, var Erik Banner en af de få, som bønderne havde tillid til. I 1523 blev han rigsråd og kæmpede for Luthers lære. I 1534 forestod han valget af kong Chr. d. 3. i Ry. Da en hær med skipper Clements tysk ledede oprører havde sejret ved Svenstrup og afbrændt Kokkedal med Eriks første hustru indeni, samlede Banner den jyske adel, besejrede tyskerne og hals-huggede Clement. Efter reformationen blev han lensmand i Aalborg og i 1541 rigsmarsk. Han genopførte borgen, der stod færdig i 1546, hvor kong Chr. d. 3. kom på besøg. Hans og hans to hustruers gravsten ses i Torslev kirke.

Frands Banner gjorde som ung tjeneste ved hoffet, og var i 1548 med i brudefølget, der ledsagede prinsesse Anna til Dresden. I 1550 blev han lensmand på Holbæk, og ved farens død tillige på Kalø og Børglum Kloster.

I Syvårskrigen var han ritmester for den jyske fane og udmærkede sig i slaget ved Svartå. Gennem ægteskab med Anna Oxe, fik han Gisselfeld og Ryegaard. Han købte det tidligere kloster Oxholm, der er nabo til Kokkedal øst for

Datteren Karen Banner bragte Kokkedal og Gisselfeld ind i sit ægteskab med **Henrik Lykke** til Overgaard.

Han bar tronhimlen ved

Christian IV's kroning og ombyggede slottet. Ved sin død i 1611, overtog sønnen **Frands Lykke** Kokkedal. Han overlevede og arvede alle sine søskende, hvorved han blev ejer af tyve herregårde med over 8.000 tdr. hartkorn, hvilket svarer til 140.000 ha. Han var landets rigeste. Under Kejserkrigen i 1628, blev skovene ødelagt af fjenden og aldrig siden genopbyg-

I 1649 mageskiftes Kokkedal og Alsbjerggård til jomfru **Karen Galde** af adelig norsk slægt, der var ejer til sin død i 1671. Som ung var hun hofdame ved Chr. IV's hof og blev gift med den skånske adelsmand Børge Rosenkrantz til Ørup. Hun levede »i overflod« på Kokkedal, som hun efter overleveringen, skal have forødt ved sin passion for lækkerier. På den tid boede man i byhus om vinteren. Galde solgte gårdens byhus i Viborg og opførte nyt i Aalborg, der på den tid blev landsdelens centrum. I dag kan huset besøges som Apotekergården i den Gamle By i Aarhus.

Gennem Galdes søster kom Kokkedal til **Verner Parsberg**

Palle Rantzau ejede Bratskov og blev gift med Ingeborg Seefeld købte Kokkedal i 1691

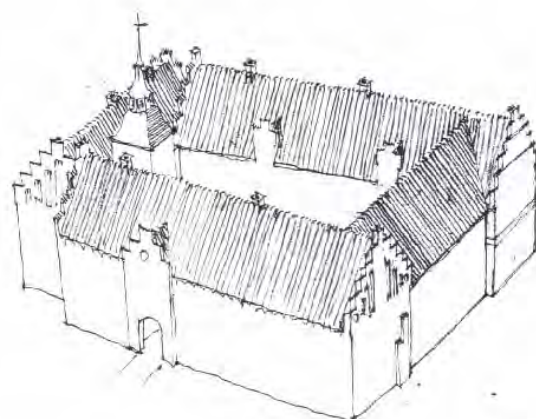

Enken ægtede assessor **Diderik Ch. Bräes**, som døde i 1748. Over porten satte han i 1738 en kri-

1811 – 1823 ejede J. L. V. Fischer-Benzon Kokkedal

I 1773 købte justitsråd **Lars J Jelstrup** Kokkedal. Han ejede også Gudumlund og Voergaard. Gæsten August Hennings omtalte i 1779 Jelstrup som en god og venlig gamling, der udviste en gæstfrihed, der var »lige fri for den kolde høflighed, der betegner folk i den store verden, og for mellemklassens overdrevne artighed«. Den ældste datter stod »i den 16-årige møs fulde blomst«. Hun havde otte søskende, hvoraf de to mindste var de nydeligste småpiger af verden. Enken ægtede kammerråd **Chr. Hviid**. I 1820'erne blev bønderne opsætsige mod godsejeren, der overfaldt og dræbte forvalteren på Kokkedal. I 1825 -27 udskiftedes godset.

I 1838 købte **Morten Leth Hastrup** slottet. Han solgte bøndergodset fra, men beholdt de endnu eksisterende rettighed til fiskerigrunde med åle- og sildestader i Limfjorden.

Kammerherre Bruun var gift med komtesse Scheel fra Gammel Estrup. Engang kom svigermor på besøg. Da broen over voldgraven efter hendes mening var usikker, stod hun ud af vognen og gik ind på slottet med ordre om, at broen skulle kastes til. Derved opstod dæmningen over voldgraven. Kanoner og ankerkæder er bjærget fra krigsskibe, der i 1677 sank i Køge bugt, hvor den svenske flåde led nederlag.

Prins Erik af Danmark ejede og boede på slottet i perioden 1917- 23. I 1948 købte staten gården og indrettede kostskole. I 1988 købte læge Ann Lokdam og skovrider Gorm Lokdam slottet, indrettede hotel, restaurant og vinkælder og åbnede det for offentligheden.

Prins Joachim blev i 1990 protektor for slottets renovering og deltog i indvielsen af slotshotellet i 1990.

Under kongens besøg, kørte selskabet en tur til Løgstør. Det var før Aggersundbroen blev bygget. På vejen tilbage til Kokkedal, opdagede man, da man kom til færgen, at prins Knud var blevet glemt. En vogn måtte vende om og hente den unge prins. En aften havde prins Erik været på en glad aften i Aalborg. På vej hjem til Kokkedal, blev hans bil stoppet i Nr. Sundby af en betjent, der ville have førerens navn oplyst. "Erik" sagde prinsen, men ville til betjentens vrede ikke oplyse efternavnet. Prinsen blev derfor sat i arresten indtil politimesteren mødte dagen efter. Kong Chr. X anså episoden for en fornærmelse, og deltog derfor ikke i indvielsen af den første Limfjordsbro i Aalborg.

Prinsen boede ugift på Kokkedal. En dag kom en ældre dame, der havde været kammerpige hos prinsen, på besøg. Hun tilbageleverede en diamantring, som hun havde fået af prins Erik inden han rejste til Canada efter at have solgt slottet.

Prins Valdemar, prins Viggo, prinsesse Margrethe, prins Erik, kong Chr. d. X siddende ses prins Knud (1919) foran tårndøren.

Forfatteren Palle Rosenkrantz beskrev i 1933 i bogen Danske Slotte og Herregårde en beskrivelse af slottets forfald:

Bredning. Faa Kilometer fra Broust i Tørslev Sogn ligger højt paa en Bakke ved en Skov paa ca. 100 Tdr. Land det gamle, stolte Herresæde *Kokkedal*.

Et trefløjet stort Bygningskompleks med et højt Taarn ligger her paa en høj Borgplads, omgivet af Grav paa alle Sider. Det er opført ved 1554 af Rigmarsken Erik Eriksen Banner. Den ældste Fløj, det vestre Hus i Borggaarden, er udpræget sengotisk, opført i Munkeskifte paa raa Kamp med kamtakkede Gavle. Oprindeligt var Huset firfløjet, den østlige Fløj er nedbrændt 1870. Men som

Huset nu staar paa sin Banke, spejdende over mod Øland og over den brede Fjord, er det paa Afstand ret en Type paa en Herreborg, sluttet og fast i Konturerne som faa. Under Banken ligger — nej, laa de store, brede Bindingsværkslænger, der dannede Avlsgaarden — de laa, siger vi, nu er de sløjfede alle som en. Gaarden er udstykket, Landbruget spredt, og hver Stump, der lod sig flytte eller udtage fra Slottet, er solgt ved Auktion.

Erik Banners *Kokkedal*, der for blot ti Aar siden tilhørte et Medlem af det danske Kongehus, og som indledede Rækken af danske Herregaarde i det ved 1920 udgivne Værk, er en stor, forfalden Rotterede, saa jammerlig og ynkelig at skue i sin forladte Fattigdom, at det ordentlig skærer en i Hjertet.

Hvem skal bo her, hvem er Ejer, hvem vil være Lejer? Om faa Aartier rasler den stolte Borg ned i sin Grav, med Kamgavle, herlige Kælderbuer, og Taarnet, hvorfra hele Landet om Nibebredning kan ses spredt med grønne Skove og blinkende Vand.

I Sandhed, om noget er Død og Undergang viet, saa er det den fordum saa herlige Borg paa Bakken ved den blinkende Fjord. Skæbnen har indhentet den; for blot ti Aar siden saa det ud, som om den gik sikre Kaar i Møde, nu gnaver sultne Rotter dens Rod, og Fattigdommen kryster den i sine knoglede Arme.

Den er mærket til Død.

Vinkælderen på Kokkedal er renoveret og udsmykket med et friskt maleri af selve vinguden Dionysos.

Ejere

1327 Anders Aagesøn Stenbrikke
1386 Albert Anderssøn Stenbrikke
1407 Væbner Anders Albretsøn born in 1391 Stenbrikke to Kokkedal
1421 Godske Anderssøn at Kokkedal and Åsendrup
1446 Niels Godskesøn Stenbrikke at Kokkedal and Åsendrup
1450 Rigsråd Anders Nielssøn Banner at Kokkedal, Asdal, Højriis, Vinstrup, Åsendrup etc.
1481 Erik Anderssøn Banner
1483 Dowager Karen Stensdatter Gøye
1509 MA Peder Eriksøn Banner
1520 Erik Eriksøn Banner (born in 1486) at Kokkedal, Asdal, Højriis, Ryegård, Krabbesholm etc.
1554 Frants Eriksøn Banner at Kokkedal, Ryegård and Oxholm
1575 Karen Banner at Kokkedal, Oxholm and Gisselfeld
1580 Henrik Pedersen Lykke at Kokkedal, Overgård, Hverringe, Gisselfeld etc.
1616 Frands Lykke at Kokkedal, Overgård, Gisselfeld, Rødkilde, Svanholm mm.
1649 Karen Gudesdatter Galde at Nørlund, Kokkedal mm.
1671 Anne Galde – Karen Galde's sister - 1672 married to Verner Frederiksen Parsberg at Nørlund, Kokkedal, Thom in Norge
1680 Gude Parsberg at Nørlund, Kokkedal etc.
1691 Palle Rantzau at Krenkerup, Bratskov, Skovsgård and Kokkedal
1695 Counsellor Diderik Chr. Braës at Kokkedal and Sødal
1748 Peter Enevold Braës ennobled in 1733 to Billesbølle and Kokkedal
1773 Counsellor Lars Jacobsen Jelstrup at Kokkedal
1792 Dowager Christiane von Obelitz at Kokkedal
1803 Counsellor Christen Lauritsen Hviid married to dowager Obelitz to Ågård and Kokkedal
1812 Major Jacob L. v. Fischer-Benzon ennobled in 1805 to Skærsø and Kokkedal
1990 Prins Joachim på besøg som protektor. Åbner som slotshotel

1838 Morten Leth Hastrup at Kokkedal
1842 Adolf Hein at Kokkedal and Tordrup
1847 Hans Chr. Øckenholt at Tordrup and Kokkedal
1851 Gentleman farmer Peter Schrøder at Kokkedal and Livø
1870 Lord of the Bedchamber, Master of the Royal Hunt Rudolf Bruun at Kokkedal and Stenalt
1881 Master of the Royal Hunt Jørgen Bruun at Kokkedal and Stenalt
1911 Owner S. P. Sørensen
1916 Consortium
1917 Prince Erik
1923 Counsellor V. A. Boler from Horsens
1928 Association for parcelling out of the estates
1930 N Th Isager
1942 Elisabeth Isager born Kronborg
1952 The state
1988 Doctor Ann Vibeke Lokdam and forest supervisor Gorm Lokdam

Bygninger og begivenheder

1100 Brick-built fortress, from which the basement still exists
1386 Letter regarding the estate in Hjortdal
1401 Seal the receipt to king Erik and queen Margrethe I
1407 Kokkedal is mentioned in the deed
1421 The Pope granted Godske Anderssøn permission to get married
1432 Godske Anderssøn was suitor on behalf of king Erik in Horsens
1441 The estate brunt down during The Great Peasant Rising in Jutland
1446 The Western wing was built
1533 Skipper Clement burnt down the estate
1536 Reconstructed as a castle with four wings
1546 King Christian III on visit
1598 The stair turret was built
1592 The Northern wing was extended and rebuilt
1738 Southern building renovated

Sagn og fortællingen fra Kokkedal

Noget sættes i forbindelse med begivenheder, andet er blot uforklarligt. Gæster har fortalt om oplevelser, der ligner tidligere beretninger. Det tyske blad Der Spiegel skrev, at Kokkedal er det mest hjemsøgte slotshotel af alle.

Gravhøje, helleristninger og et sandstensrelief, der forestiller en kvindekrop med bukkehoved vidner om forhistorisk tid. Fra 1013, kendes slottets ældste viking Sjællandsfar. Den ældste skriftlige kilde er fra det 12. århundrede, hvor en gravsten ses med runeskrift ristet i granit til minde om tempelridder Peters korstog til det hellige land.

Efter Kokkedals brand under det Store Jyske Bondeoprør i 1441 blev gården Frstrup langt ind under Kokkedal. Derved blev der nyt skel til Alsbjerggård. Ejeren her Las Dan mente, at Kokkedals plovkarl pløjede ind på hans jord og skød med pil og bue karlen. Der opstod strid mellem de to naboer, der fortsatte i flere generationer. De to familier kunne ikke være i kirke sammen. Om det er drabet eller skeltræetten, der gentager sig som et ekko gennem tiden, vides ikke, men til lokaliteten knyttes flere beretninger om uforklarlige fænomener.

Niels Væver fortæller om et genfærd, der færdedes på vejen fra Kokkedal mod Attrup. Det kan være ridefoged Laust, der i 1720-erne gjorde uret, da skellet blev sat omkring hovedgården. Han går pludselig ved siden af folk på vejen for ligeså pludselig at forsvinde, når de kommer forbi den gamle pødehave. Samme sted er der ofte "spektakel med troldre".

Ved leddet blev en gårdmand fra Alsbjerg, der havde været på slottet for at aflevere tiende, væltet af vognen af en mystisk so. Manden brækkede begge ben. Soen var væk, og det mærkelige var, at bonden en tid lå usynlig for de, der kom og ledte efter ham - men han kunne se dem! Kan der findes en parallelverden?

Kokkedal blev nedbrændt i krigen i 1534. Marsk Erik Banners første hustru indebrændte. Derfor genopførtes borgen for at kunne modstå kanonangreb. Muren er op til 1½ meter tyk og nogle steder hul eller fyldt med kampesten og skjuler rum, gange og skakter. På 2. sal ses skydeskår og skolde huller. Kanonerne ved vindebroen og voldgraven, er del af befæstningen. I tilfælde af belejring, udstyredes borgen med en tunnel fra kælderens under voldgraven til en skjult udgang i skoven. Her kunne sendes bud efter forstærkning, krudt og mad, eller hvis fjenden stormede borgen, var det en sidste udvej.

Mens svenske soldater hærgede egnen skjulte ejeren en guldskat i Torslev dyb, der er den del af Limfjorden, der før diget blev anlagt, løb ind til slottet. Skatten er endnu ikke fundet.

En ingeniør boede i værelset ved porten og blev vækket af en kare, der kørte gennem porten ind i gården, vendte og kørte ud igen. Heste og vognhjul klaprede mod brostenene og lyden blev forstærket af de høje mure. Det underlige er, at brostenene blev udskiftet med grus mange år tidligere. En lignende beretning fortæller om en hestevogn, der kommer i stor fart ned af bakken fra Torslev og standser foran slottet. Historien knyttes til slottets tidligere ejer Karen Galde, der som ung var frille ved Christian den 4.'s hof. Hun havde et umætteligt behov for slik og gourmetmad, og indgik en pagt med fanden. Hun lovede ham sin sjæl mod, at hun kunne nydes delikatesser ad libitum på Kokkedal. Ved hendes død, kørte ligvognen direkte til helvede. Det siges, at man spiser godt på Kokkedal, men ingen kan vide sig sikker på at komme godt hjem.

Bent Kronborg ejerens nevø og mange år senere lærer Irwin fortalte om samme oplevelse. Fra sengen i et værelse på slottet, følte de sig jagttaget. De så begge en rødthåret dværg på en meters højde stå i døråbningen, for lidt senere at gå igen. Folk på egnen mener, at de små væsener bor i Skovbakken. Nissen kommer en sjælden gang på slottet og færdes mest i staldene, hvor han driver gæk med karlene. Han finder på at løsne dyrene, og findes de med jernlænke, er hele dyret forsvundet næste morgen, og kun jernlænken er tilbage.

Nogle sten i skorstenen skal altid mangle. Forsøger man at reparere den, vil ulykker ramme gården.

Frøken Edel Isager voksede op på Kokkedal og havde værelse på 1. sal. Hun hørte ofte stemmer i gangen udenfor og mente, at det var lydbølger eller ekko fra en svunden tid. Hun fortalte om flere episoder. Engang var der overnattende gæster, som alle om natten kom ud på gangen samtidig. De hørte et selskab bevæge sig gennem gangen på vej til fest. Det var et halvt århundrede før slottet begyndte at afholde selskaber. En anden uforklarlig beretning fortæller om en dør, der åbner og lukker sig til et bestemt værelse. Værelset blev aflåst og anvendes aldrig mere.

Af flere nicher bemærkes én i Vestfløjen, hvor en norsk clairvoyant gæst så en smuk kvinde i fornemt tøj inde bag muren. Måske det er frøken Lykke, der blev gravid før ægteskab, og som det var skik blev levende indemuret for at undgå skam over familien.

Peter Schrøder, ejede Kokkedal 1851 – 1870 og kom i pengenød. Han gik en nat ind i Bannerslægtens gravkapel i kirke og plyndrede kisterne. Under ligene, tog han lejet af humle og solgte det til folk, der bryggede juleøl. Normalt brugtes malurt, men op til jul skulle øllet brygges af humle. Ulykker ramte ham og hans familie. Hans eneste søn - en skibskaptajn druknede. Hans kone fik tyfus og døde. En datter døde, da hun slugte en knappenål. Heste og kreaturer døde uden sygdom. Herremanden, der ikke kunne tage mere, solgte gården og hængte sig. Kun én datter klarede sig, to andre døtre måtte ernære sig ved prostitution og døde i elendighed. Beretningen er nedskrevet i 1890, få år efter hændelserne. Schrøders sjæl vendte tilbage til slottet som "den hvide mand", der flytter rundt på møblerne. Han høres med knirkende skridt og mærkes som kulde i ryggen. Det vides ikke hvordan øllet smagte.

Som i mange gamle bygninger, er der døre, der smækker, bjælker der knager, og vinde, der trækker. Fru Ann flyttede i 1988 alene ind på den tomme bygning. For at lære huset at kende, tog hun sidst på aftenen en rundtur i det mørke slot. Hun sluttede i tårnet, hvor hun da hun nåede bunden tumlede ud af døren, da hun følte en kold hånd røre sig i nakken. Hun sov ude den nat.

Personalet fortæller om to gæster, der boede på værelser ved siden af hinanden. De kom samtidig ud på gangen, da de i hver sit værelse havde set en hvid mand gå gennem væggen. Den ene ud—den anden ind. De kendte ikke hinanden på forhånd.

Den 15. august 2001, beretter en gæst om nattens oplevelser: "Jeg blev vækket af en høj lyd og trak dynen op over hovedet, fordi lyden var meget høj og ubehagelig. Først var der en dump lyd som om nogen slog på en kirkeklokke, derefter et kort skrig, og til sidst en slags ringelyd som fra et gammelt tog, der varsler, at det kommer. Det hele varede ca. ½ minut. Klokken var 6 om morgenen, og det var lyst udenfor."

Det er næppe sidste gang, at overnattende gæster oplever noget uforklarligt på Kokkedal. Ingen er nogen sinde lidt overlast af kontakten. Det er husets ånder, der passer på gæsterne og giver lidt ekstra service og oplevelser til at tage med hjem.